186. Frackstad, Sjögestads sn, Valkebo hd.

Pl. LXIV. Fig. 1.

Litteratur: B. 869; L. 1153; W. 110; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 178.

Runstenen vid Frackstad stod rest mitt på ett gärde strax söder om ån på gränsen mellan Sjögestads och Vikingstads sn emot Alorps ägor, n. om ån, och Gustads ägor i Vikingstads sn, och var nedsjunken, så att vad som finnes under **hiu** och ormens ögon, var under jorden. Efter erhållet tillstånd flyttades runstenen 1895 till Lunnevads folkhögskola, där den restes vid skolbyggnadens östra ända.

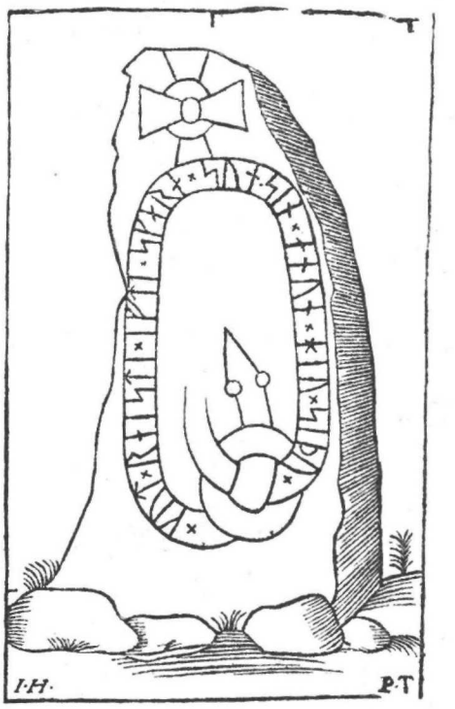

B. 869.

Ämnet är rödaktig granit. Höjden är 1,56 m, bredden vid foten 79 cm, i toppen över övre slinglinien 50 cm. Slingans bredd är 9—10 cm.

Inskriften är tydlig:

× kut × raisti × ifti × skara × sun sin × anun × hiu × siþu

Mellan **sun** och **sin** finnes intet skiljetecken, ej heller i inskriftens slut, där B. 869 har.

Då uti **raisti × ifti** runan **i** står i slutet av det föregående och början av det följande ordet, synes man kunna antaga, att ristaren icke heller åsyftat, att **r** uti **raisti** skall läsas som slutruna i **kut**, utan att han brukat namnat *Gōt* utan nominativändelsen *-r*, liksom fallet är med **anun**.

Namnet **skari** nom. sing. förekommer ock på B. 683, L. 836, D. 8vo 21 Berga, Sorunda sn, Södm., av mig undersökt 1900, och synes motsvara fsv. **Skæri* i ortn. *Skærastadha* Skärstad, Varv sn, Ög., SRP. n. 2056 (1384), som även skrives *Skärstadha* SRP. n. 2001 (1364) och *Skærestathum* n. 260 (1356), *Skæristad* n. 1425 (1379) eller **Skare* i *Skarastadha* i Bobergs hd, Ög., SRP. n. 3013 (1399) m. fl. ortnamn, se Lundgren, *Personnamn*.

Namnet **anun**, fsv. *Anund*, *Anunder*, saknar utom nom. *-r* även det stamslutande *d*, vilket torde bero på en analogibildning efter namn på *-nn*: liksom isl. *Þórfinnr* fsv. *Thorfinder* utan nom.-ändelse hette *Thorfin*, bildades av fsv. *Anunder* understundom den ändelselösa nom. sing. *Anun* jämte *Anund*.

Blott i denna inskrift betecknas runstenens flata yta med **siþu** fsv. *sīdha* 'sida'.

Översättning: Göt reste (stenen) efter Skäre (Skare), sin son. Anund högg sidan.